

Andělé a angelologie

Stručný výkladový slovník českých skeptiků - předkládaný základ slovníku vytvořil Jiří Heřt

Andělé jsou duchovní bytosti, patřící ke křesťanskému nebi. Lidem většinou pomáhají a ochraňují je. Podle křesťanské angelologie jsou andělé „*duchovní bytosti, netělesné, Bohem stvořené na počátku času, tvořící jednotu se vším stvořeným. Jsou nesmrtelní, mají dokonalejší rozum než člověk a svobodnou vůli.*“ Jenže vedle takových nebeských a dnes spíše pohádkových andělů existují i takoví, které popisuje slovenský okultista pan RNDr. Emil Páleš, CSc. z Bratislavy ve svých knihách. Jedna z nich, „Angelologie dějin I“, byla v r.2004 vydána i česky (465 str.). Podle pana Páleše jsou andělé reální a aktivně zasahují do běhu světa. Celé dějiny lidstva jsou řízeny anděly z duchovního světa. Páleš dnes tuto starou zkušenost znovu objevil a dokazuje pomocí "vědeckých metod". Andělé podle jeho zjištění ovlivňují lidstvo a přírodu už od pradávna v určitých časově daných cyklech, které je možno naprosto přesně spočítat dle určitých znaků jednání lidí a národů či civilizací či dle dění v přírodě. Právě tato periodicita a synchronicita je důkazem existence andělů. Páleš např. objevil, že se „*cyklicky každých 504 i každých 2048 let zvyšuje pravděpodobnost výskytu nových kulturních forem s danou planetární signaturou.*“ Existence andělů je nepochybná, protože sám pan Páleš má „*osobní zkušenost s těmito vznešenými andělskými bytostmi*“. Svě "poznatky" vydává Páleš za seriózní vědecké dílo a je třeba uznat, že píše skutečně přesvědčivě a dokládá svá tvrzení řadou argumentů, získaných „moderními vědeckými metodami“, především statistikou a astrochronologií. Je údajně odborníkem v řadě vědeckých oborů (historie, informatika, statistika, umění) a z jeho textů je zřejmé, že má široké vzdělání v humanitních i esoterických oborech. Sám se pokládá za sofiologa a snaží se o syntézu kosmologie, antropologie a teologie. Je úspěšný nejen ve své zemi, ale vydává knihy a pořádá přednášky i v ČR. Nabízí také tříleté kurzy z angelologie v německém jazyce. Jeho metoda se setkala, podle jeho slov, s uznáním vědeckých kapacit doma i v zahraničí.

Hodnocení: Je samozřejmé, že názory a výklad pana Páleše jsou jen novodobou pohádkou, ale je k neuvěření, že mnoho lidí pokládá jeho závěry za možné a jsou jeho knihami nadšeni. Stačí prohlédnout si webové stránky. Na určitých souvislostech a cyklech, které nachází pan Páleš v historii lidstva, není nic divného. Dějiny jsou tak pestré, že není obtížné vyhledat události, které odpovídají Pálešově „teorii“. Důkazy pro „angelologii“ nejsou ničím jiným než analogem tzv. „biblického kódu“. Systematickým prohledáváním bible (dějin v případě angelologie), ale i jakékoli jiné rozsáhlé knihy lze najít sekvence písmen, slov, číslic i cyklů, které jsou zdánlivě smysluplné (viz [Biblický kód](#)). Analyzovat Pálešovu teorii a diskutovat o reálné existenci andělů nemíníme. Jeho dílo pokládáme nejspíše za dobře propracovanou mystifikaci, za recesi nebo projev psychopatologie.

Heslo přidáno do slovníku 03.04.2008 13:16

Prof. MUDr. Jiří Heřt, DrSc.
Český klub skeptiků Sisyfos

Vážený pane profesore, vážení členové klubu,

ve Vašem *Stručném výkladovém slovníku skeptiků* jste letos v dubnu doplnil heslo „Andělé a angelologie“. Je věnováno mně a mou práci tam hodnotíte jako „*mystifikaci, recesi nebo projev psychopatologie*“. Napsal jste to tři týdny poté, co mi děkan Přírodovědecké fakulty Karlovy Univerzity Prof. RNDr. Pavel Kovář CSc. spolu se *Společností pro integrální vědy* za tutéž práci v Praze slavnostně udělili cenu Zdeňka Kleina za nejlepší práci o etologii člověka v roce 2004 (společná práce s Prof. MUDr. Miroslavem Mikuleckým, DrSc.).

Abyste mě mohl prezentovat jako pavědce, dopustil jste se holé nestoudné lži. Má hypotéza byla testována několika různými statistickými metodami na 400 souborech dat ze všech oblastí světových dějin vybraných desítkami nezávislých a renomovaných světových specialistů, kteří s mou hypotézou nebyli obeznámeni. I výběr těchto specialistů jsem přenechal mým oponentům: řediteli Kabinetu orientalistiky SAV, PhDr. Viktoru Krupovi DrSc., kalifornskému sociologovi Deanu Simontonovi a dalším. Matematickou metodu navrhl a osobně naprogramoval bývalý ředitel Matematického ústavu SAV Prof. RNDr. Ing. Lubomír Kubáček, DrSc. Dr.h.c. Místo toho, abyste to pravdivě přiznal, napsal jste pravý opak. Napsal jste to tak, jako bych data tendenčně a selektivně vybíral jenom já sám nebo nějací moji sympatizanti již předem ovlivnění testovanou hypotézou: „*Dějiny jsou tak pestré, že není obtížné vyhledat události, které odpovídají Pálešově teorii*“. Úplně jste zamlčel, že má teorie byla nějakými metodami i testována a jaké byly výsledky těchto testů.

Jak chcete vysvětlit, že historikové, archeologové, antropologové po celém světě selektují údaje tak, aby potvrzovaly Pálešovu teorii? Jako celosvětové spiknutí odborníků v můj prospěch? Značná část dat, o které se opírá můj důkaz, vůbec nezávisí na zdroji, z něhož jsou čerpány. Například korunovaných francouzských králů bylo 53, ani o jediného méně nebo více. Celosvětová komunita historiků bez výjimky má na to jednotný názor. Je jednoduše spočitatelným matematickým výsledkem, že jejich časová distribuce tvoří signifikantní 500letou periodicitu.

Kdybych své vlastní názory testoval na datech vybraných zase jen podle mého vlastního názoru, skutečně by to nebyl vědecký postup. Jak Vás ta myšlenka vůbec mohla napadnout? Pod každým chronogramem v mé knize je uveden zdroj – jméno odborníka a publikace, ze které byly převzaty údaje. Jak je možné, že jste si toho dokázal nevšimnout? Řeknu Vám jak. Jedenkrát citujete z mé knihy a ten citát uvádíte zkomoleně: „*že se cyklicky každých 504 i každých 2048 let zvyšuje pravděpodobnost výskytu kulturních forem s danou planetární signaturou*“. V mé knize stojí 2480 let, ne 2048 let. Ale není to žádný Váš překlep. V české Wikipedii někdo napsal sedmiřádkové heslo „Emil Páleš“, kde je takto chybně uveden citát z mé knihy. Odtud jste to opsal i s chybou. Vy jste, pane profesore, mou knihu vůbec neměl v ruce! A přece publikujete její hodnocení a vystupujete jako znalec. Všechno, co o mně víte, je těch sedm řádků z Wikipedie a snad ještě něco, co jste pochytil na webu. Snad jste to byl i Vy, kdo to heslo o mně z Wikipedie vymazal; jeho kopie je však stále dostupná v internetové Encyklopedii SEZNAMu.

Nepravdivě také uvádíte, že bych mou „*osobní zkušenost s těmito vznešenými andělskými bytostmi*“ někdy uváděl jako důkaz nepochybné existence andělů pro lidi, kteří tuto zkušenost nemají. Také nepravdivě, že popisují nějaké jiné anděly, než o jakých mluví křesťanská tradice. Křesťanští svatí, opati klášterů a církevní učitelé popsali kvalitativní náplň inspirací sedmi archandělů a časové zákonitosti jejich působení shodně se mnou. Prověřuji vlastně jen tradiční učení na historii. Žasnu,

když v předmluvě čtu, že cílem Vašeho slovníku je „poskytnout přesné, objektivní a podložené informace“.

Posledních osmdesát let akademický svět nevěřil, že ve světové historii lze najít nějaké pravidelné vzorce nebo rytmy. Zejména od Popperovy kritiky historicismu to nikdo ani nezkoumal. Popřední kulturní antropologové 20. století přiznávají, že časové rozložení géníů a křivky tvořivosti v dějinách vůbec neumíme vysvětlit. Já tu záhadu ještě prohloubil tím, že jsem odkryl pravidelné časové zákonitosti v dějinách, které jsou nadto známé a předpovězené již v antice. Sám jeden z otců chronobiologie, profesor Franz Halberg z Minnesoty potvrdil existenci 500letého rytmu a vyslovil domněnku, že půjde o ještě neznámý periodický kosmofyzikální faktor. Tento záhadný faktor se zatím neúspěšně hledá. Klimatologové, jako RNDr. Jaroslav Střeščík CSc. z Geofyzikálního ústavu AV ČR, nenašli žádný 500letý cyklus srážek a teplot. Helioastronomové nenacházejí žádnou 500letou periodicitu ve sluneční aktivitě. Vy ale píšete, že „na určitých cyklech, které nachází pan Páleš v historii lidstva, není nic divného“. Jako byste o těch cyklech věděl dříve, než jsem je objevil já. Jako kdyby Vám byla průzračná jejich příčina. Vysvětlete nám všem, nevědomým, podstatu těchto cyklů! Proč to nepublikujete?

Má zjištění byla v uplynulých patnácti letech předmětem stovek rozhovorů s desítkami kolegů z různých oborů na různých univerzitách, byla přednesena na několika konferencích a v odborných časopisech. Na katedře všeobecných dějin Univerzity Komenského v Bratislavě se konalo speciální interdisciplinární kolokvium k Angelologii. Výsledek odborného dialogu je v můj prospěch. Námitky oponentů byly prozkoumány, zodpovězeny nebo vyvráceny, a žádné další nikdo není s to zformulovat. Měli jste a stále máte možnost zasáhnout do odborného dialogu a zvrátit jeho směřování. Proč to neuděláte? Kromě již zmíněného podvodu jste neuvedl žádný odborný argument proti mým závěrům. Nevysvětlil jste, proč „je samozřejmé, že názory a výklad pana Páleše jsou jen novodobou pohádkou“. Stojíte zcela mimo reálné dění a mimo odborný diskurs. Obracíte však situaci vzhůru nohama, jako kdybych to byl já, kdo stojí vně řádné vědy a Vy jste byl jejím reprezentantem.

Omluvte se mi, pane profesore (rovněž písemně a veřejně) a budu věřit, že to byl z Vaší strany neúmyslný omyl. Pokud ne a SISYFOS Vás nevyloučí ze svých řad, aby si zachoval tvář, budu to považovat za kolektivní odpovědnost české organizace skeptiků jako celku. Je čas, abyste zlatý balvan „za významné příspěvky ke klamání veřejnosti“ v roce 2008 udělili sami sobě a svému klubu.

11. dubna 2002 vyšel ve slovenském deníku PRAVDA článek *Skeptikom na Slovensku ruže nekvitnú*. Byla to labutí píseň Vaší sesterské organizace na Slovensku. Jako hlavní důvod rozpuštění organizace skeptiků uvedl její předseda nezáměrně Slovenské akademie věd a obecnou popularitu mé knihy *Angelologie dějin: „Spoločnosť na podporu kritického myslenia zakapala na nedostatok financií a nepochopenie... Stalo sa tak pre akútny nedostatok finančných prostriedkov a takmer absolútny nezámerný zo strany vedenia Slovenskej akadémie vied, uviedol známy astronóm Igor Kapišinský, ktorý tento spolok slovenských skeptikov pred ôsmimi rokmi zakladal a potom i viedol... Za exemplárny príklad šírenia pavydy považuje Kapišinský vydanie a propagáciu v rôznych médiách knižky Emila Páleša Angelológia dejín“*. Ani Vám nepokvetou růže a stejný osud čeká i SISYFOS, jestli mi budete oponovat tak hloupě, jak to dělal na Slovensku Kapišinský a jak jste s tím začali teď i Vy.

Vaše mateřská organizace CSICOP se zrodila z manifestu 186 předních vědců nazvaného *Námitky proti astrologii*. Tito lidé neměli s astrologií vlastní zkušenost, nezkoumali ji. Byli z teoretických důvodů přesvědčeni, že *nemůže* být pravdivá, protože odporuje fyzikálním zákonům. Jako by znali *všechny* zákony přírody. Jako vševědoucí bozi se cítili oprávněni vyloučit možnost, že by vesmír skrýval ještě nějaká neodhalená tajemství a jejich vlastní poznání mohlo být kdy v budoucnu překonáno. Ze stejného důvodu Vy nečtete díla, která odsuzujete. Pokládáte to za zbytečné, protože jejich obsah beztak nemůže ovlivnit Váš soud. Předem víte, že andělé jsou pohádka, na astrologii není ani zrno pravdy, mimosmyslové vnímání neexistuje atd. Namáhavým základním výzkumem se neobtěžujete.

Sedm planetárních božstev neboli archandělů představuje sedm psychických vzorců (archetypů), které se v dějinách střídají v pravidelném řádu. Otázku, zda-li tyto psychické vlny nálad

v dějinách nějak souvisejí s fyzickými tělesy planet nebo nikoli, nechávám otevřenou. Souhlasím s Vámi, že pravdivostní hodnota většiny elementů babylónské astrologické tradice je vědecky nejistá, některé byly vyvráceny, tento byl však prokázán. Alespoň předběžně. Evidentně tento jeden poznatek babylónských kněží vzešel z důkladného pozorování, a ne z plané spekulace či bujné fantazie.

Oponujte mi seriózně, dle pravidel vědeckých rozmluv a lidské etiky. Uděláte tím něco konstruktivního a přispějete buď k prohloubení nebo k vyvrácení *Angelologie*. Možná najdete pro tento jev materiální příčinu, která neprotiřečí Vašemu obrazu světa. Zatím jste k řešení v této oblasti ničím nepřispěli, jen škodíte. Jsem otevřen všem možnostem, protože hledám pravdu – rozlišuji (gr. *kritein*), třídím zrna od plev jako Popelka. Proto mně zajímá zkušenost. Vy nerozlišujete, ale paušalizujete. Víc Vás zajímají uzavřené myšlenkové systémy, na kterých chcete druhé soudit. Hledáte spíš moc než pravdu.

Vaše vzory a předchůdci na Západě před veřejností dlouho utajovali a pak zkrusovali Gauquelinův *Marsův efekt*. Stejně tak Vaši slovenští kolegové už léta obelhávají veřejnost, že Pálešovy rytmy v dějinách neexistují. Přitom je holým faktem, že se nezmohli ani na jediný odborný protiargument. Žádný nepřednesli, tím méně aby někdo posuzoval, zda je pravdivý. Pomlouváte mě bez argumentů, nejraději za mými zády a anonymně. To je Váš „způsob práce“. V mé přítomnosti, na konferencích, v odborných periodikách nebo v mediích ztrácíte řeč a Vaše námitky mizí. Šíříte pomluvy, pod které se pak nikdo z Vás nechce podepsat a převzít za ně zodpovědnost. Kdekoli Vás dopadnu, popíráte, co jste řekli za mými zády, nebo se vymlouváte, že jste to slyšeli od nějaké osoby, která tam právě není.

Narovnejte si páteř, podívejte se mi jednou zpříma do tváře, zformulujte, co proti mně máte a až příště Český rozhlas pozve někoho z Vás k dialogu se mnou, přijďte si svůj názor statečně obhájit! Vaše vyhýbání se dialogu si totiž lidé mohou vysvětlit dvojím způsobem: buď že jsem takový pavědec, že nemá cenu se mnou mluvit, anebo že nemáte co říct a jste příliš zbabělí, abyste přiznali svůj omyl. Kdo nahlédne do mých prací, rychle zjišťuje, že je to ten druhý případ. Konec konců, kdyby na Vaší straně byly nějaké argumenty, uvedli byste je, a nepotřebovali byste se uchýlovat ke lhaní.

RNDr. Emil Páleš, CSc.

P. S.: Na webu SISYFa jsem nenašel adresu klubu ani adresu Prof. Heřta. Posílám na adresy dvou členů, které tam byly uvedeny: Doc. Zlatník a Dr. Grygar.

Emil Páleš: Angelologie dějin 1. Synchronicita a periodicita v dějinách. Sophia, Bratislava, 2004.

Emil Páleš: Sedm archandělů. Rytmy inspirace v dějinách kultury a přírody. Sophia, Bratislava, 2007.

Wikipedie: Heslo „Emil Páleš“. <http://encyklopedie.seznam.cz/heslo/538172-emil-pales>

Jiří Heřt: Andělé a angelologie.

<http://www.sysifos.cz/index.php?id=slovník&act=zobrazit&idd=&pismo=&vyraz=1207221414&heslo=Andělé%20a%20angelologie>

www.sophia.sk

www.sysifos.cz

18. září 2008

Vážený pane profesore,

v příloze najdete můj dopis, který zveřejňuji na mé stránce *www.sophia.sk*. Jestli k tomu máte co říct, umístím Vaši odpověď hned vedle mého listu.

Jsem ochoten věřit tomu, že to byl z Vaší strany jen neúmyslný omyl, jestli se mi omluvíte a začnete jednat seriózně.

Prosím ale jakoukoli komunikaci nejen emailem nebo ústně, ale písemně a podepište se - nemám totiž důvěru, že později nezapřete, co jste řekl.

S pozdravem, Dr. Emil Páleš

18. září 2008

Vážený pane doktore,

Vaše jednání a text Vašeho dopisu pokládám za natolik urážlivé, že s Vámi nehodlám v žádném případě komunikovat. Prosím, abyste mne nadále svými dopisy nebo maily neobtěžoval. Děkuji, že vyhovíte mé prosbě.

Jiří Heřt

22. září 2008

Pane profesore,

Vy obtěžujete a urážíte mně. Za svůj podvod se budete zodpovídat. Zeptají se Vás na něj jiní, se kterými nebudete moci přerušit komunikaci tak lehce, jako se mnou. Lidé jako Vy nemají v akademické obci co dělat.

Emil Páleš

Zpravodaj SISYFOS 1/2009

K článkům o Pálešových andělech

Čeněk Zlatník

K následujícím dvěma článkům mi dovolu krátkou redakční poznámku. Před dvěma léty jsme se dozvěděli o kuriózních názorech bratislavského kybernetika a mystika RNDr. Emila Páleše, CSc., který se domnívá, že existence andělů je realitou a že ji lze potvrdit vědeckými důkazy. Páleš vybudoval samostatnou disciplínu, angelologii, která se zabývá předpokládanými aktivitami andělů, a spolu se statistikem prof. M. Mikuleckým publikoval několik studií, ve kterých se snaží dokázat existenci pravidelných rytmů, "vln tvořivosti" v historii lidstva i v evoluci přírody, které údajně nelze vysvětlit jinak než zásahem duchovních bytostí, tedy andělů. Své názory šíří Páleš v přednáškách, člancích populárních, odborných, v knižních publikacích, a to i v naší republice. Za své články o vlivu

andělů, resp. jakýchsi kosmofyzikálních faktorů, na rytmy v kultuře byl Páleš dokonce odměněn vědeckou cenou na Přírodovědecké fakultě UK.

Domníváme se, že jde o závažné matení veřejnosti, protože existenci andělů nebo jiných duchovních entit nelze vědeckým způsobem zkoumat a tedy ani potvrdit, a jakékoli pravidelné rytmy, pokud by snad existovaly, by jistě bylo možné vysvětlit racionálně. Jde o téma, které patří do oblasti mystiky, nikoli vědy. J. Heřt proto zařadil heslo „angelologie“ do našeho výkladového skeptického slovníku. Následoval ostrý protest se strany E. Páleše, který požadoval omluvu, a to i od výboru SISYFA. Nevhodný Pálešův přístup vyvolal odmítavou reakci nejen z naší strany, ale i se strany našich příznivců prof. I. Blechy a prof. V. Hořejšího, kteří vedli s E. Pálešem rozsáhlou diskusi. Kromě nich se s Pálešem a jeho angelologií střetli i jiní autoři, jako I.O. Štampach (Dingir 3/2006), a na Slovensku prof. L. Kováč, I. Kapišinský a dokonce i slovenská biskupská konference. Ze všech uvedených důvodů jsme připravili dva články, J. Heřta a G. Dohnala, ve kterých analyzujeme Pálešovu angelologii a v nichž vás chceme seznámit se všemi detaily vyvolané aféry. Další informace lze najít na webové stránce E. Páleše www.sophia.sk, část články/polemiky, kam autor zařadil celou svou korespondenci se svými kritiky.

Zpravodaj SISYFOS 1/2009

Angelologie a sofiologie

Jiří Heřt

Sofiologie je obecná světonázorová disciplína, angelologie je speciální nauka o andělech. Obě disciplíny rozpracoval v posledních letech na Slovensku RNDr. Emil Páleš, CSc. Páleš je vystudovaný kybernetik, vyučoval počítačovou lingvistiku na Katedre umelej inteligencie Matematicko-fyzikálnej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Sám se pokládá za sofiologa a odborníka v historii, informatice, statistice i umění a snaží se o „syntézu kosmologie, antropologie a teologie“. Výsledky svého studia publikoval ve dvou knihách, „Angelologie dějin 1. Synchronicita a periodicita v dějinách“, monumentální, četnými grafy dokumentované a bohatě obrazově vyzdobené, 480 stránkové dílo v ceně 2000 Kč, a „Sedm archandělů. Rytmy inspirace v dějinách kultury a přírody“ (český překlad v nakl. Sophia, Bratislava, 2004 a 2007). Pálešova Nadace Sophia vydává i stejnojmenný čtvrtletník a pořádá přednášky i tříleté kurzy z angelologie ve slovenském i německém jazyce. Bohaté informace o dr. Pálešovi, o sofiologii a angelologii i o jeho nadaci lze nalézt na webové stránce www.sophia.sk.

Pálešova angelologie vychází z údajných poznatků babylonských mudrců a z knihy „De septem secundeis“ esoterika Johanna Trithemia ze začátku 16. století. Podle těchto pramenů andělé, což jsou duchové, resp. „druhotné inteligence“, aktivně zasahují do běhu světa a řídí celé dějiny lidstva. Sedm z nich, archandělé Gabriel, Rafael, Anael, Michael, Samael, Zachariel a Orifiel jsou vládci sedmi planet. Každý z nich vládne světu 354 let a 4 měsíce jako „velký duch času“ a v rámci tohoto velkého cyklu se ještě střídají po 72 letech jako „malí duchové času.“ Vystřídají se za 504 let. Páleš píše: „*Podľa mňa žijeme v 124. roku veku archanjela Michaela, ktorý sa stal duchom času na jeseň 1879.*“ Páleš tuto starou představu znovuobjevil a spolu se statistikem, prof. MUDr. Miroslavem Mikuleckým, DrSc., dokazuje její platnost pomocí matematicko-statistických a „astrochronologických“ metod. Podářilo se jim údajně objasnit roli archandělů a dokázat, že cykly, ve kterých archandělé od pradávna ovlivňují lidstvo a přírodu, lze naprosto přesně spočítat „*dle určitých znaků jednání lidí a národů či civilizací či dle dění v přírodě.*“ Potvrdili prý tak platnost jasnozřivě získaných předpovědí babylonských astrologů. Páleš s Mikuleckým objevili, že „*se cyklicky každých 504 i každých 2480 let (7 x 72 let) zvyšuje pravděpodobnost výskytu kulturních forem s danou planetární signaturou*“. „*Ich*

striedanie sa prejavuje v posunoch duševných dominánt (pravzorov, archetypov) v kolektívnom podvedomí ľudstva, v transfigurácii hodnotového systému a navonok vo vlnách umeleckých štýlov, ideových prúdov a premenách socio-politických štruktúr.“ S frekvencií 500 let se např. objevují významní lékaři v Řecku, Indii i Číně. Podobně „*korunovaných francouzských králů bylo 53, ani o jediného méně nebo více... Je jednoduše spočitatelným matematickým výsledkem, že jejich časová distribuce tvoří signifikantní 500letou periodicitu.*“ Archandělé jsou také původci střídání uměleckých stylů a kulturních období jako je gotika, renesance, baroko, osvícenství a romantismus. (Nepochybně jsou mezi nimi 500leté intervaly!). „*Slovom, dejiny sa neriadia teóriou Marxovou, Comteovou ani Popperovou, ani žiadneho iného moderného intelektuála – ale starobyľou náukou o anjeloch.*“ Důležité podle Páleše je, že „*Tvůrčí osobnosti v dějinách čerpají inspiraci z tajemných hlubin duše – a zachycují shodné estetické, filozofické, náboženské a státnické impulzy ve stejnou dobu po celé Zemi.*“ Právě tato periodicitu a synchronicitu je podle Páleše důkazem existence andělů. Páleš říká hrdě: „*Ja som existenciu anjelov dokázal. V tom práve spočíva môj objav. Vďaka mojej práci sa existencia anjelov stala vedecky podložená*“ Páleš říká, že „*vniesol do dejín zákonitý poriadok podobne ako kedysi Newtonove zákony do nebeskej mechaniky.*“

Pálešovy sofiologické a angelologické objavy umožňujú prehodnotiť nejen celou históriu ľudstva, ale i vedecké teórie. Páleš vidí presne budúcnosť vedy (*Jasné poznanie o nadzmyslovej, duchovnej prírode a podstate sveta a človeka je predpokladom psychologickkej a morálnej revolúcie, ktorá je úlohou Slovanstva*), nově vysvětľuje evolúciu („*Po vzniku radiálnej a neskôr dvojstrannej súmernosti nasleduje kambrická explózia – nie ako nečakaná záhada, ale ako zákonitosť v striedaní duchovných inteligencií.*“ „*Darwinismus není vědecká teorie...*“), psychický vývoj člověka (každých 7 let získává člověk nové psychické vlastnosti), podstatu chorób (např. „*aurický obraz chřipky*“: „*životní síly (tryskající z dolní části těla) jsou oslabeny a astrální tělo plné nečistot se shora rozšiřuje a zatlačuje je mocně dolů. Jde o zplodiny duševní činnosti, které už éterické (životní) tělo nedokáže odstraňovat.*“). A jak léčit AIDS? „*predovšetkým duchovne, rozvíjaním cností slnečných hrdinov a mudrcov. Ale mohla by nám pomôcť aj nejaká rastlina so slnečnou signatúrou – to bol môj návrh.*“).

Pálešova angelologie a jeho názory nejsou jen neškodnými fantaziemi. O obě disciplíny je obrovský zájem ve slovenské veřejnosti, informují o nich všechna média včetně televize i rozhlasu. I u nás se o ní konají přednášky, např. v Astronomické společnosti ve Vlašimi, a do češtiny byly přeloženy obě jeho knihy, které jsou beznadějně vyprodány.

Závažnou skutečností je, že angelologie často není chápána jako esoterická záležitost, ale jako odborná, vědecká disciplína. Páleš angelologii prezentoval na několika konferencích a v odborných časopisech (Acta historica posoniensia, Neuroendocrinology Letters, Comparative Civilizations Review), o angelologii se zajímají evropská akademická pracoviště. Na Katedře všeobecných dějin bratislavské Univerzity Komenského se konalo interdisciplinární kolokvium o angelologii, na Přírodovědecké fakultě UK v Praze byla Pálešovi a jeho spoluautorovi v r.2004 udělena spolu se Společností pro integrální vědy „Cena Zdeňka Kleina“ za nejlepší práci o etologii člověka, konkrétně o datech narození básníků Orientu, která potvrzují 500letou periodicitu. Soutěž o cenu vyhlásila Nadace Academia Medica Pragensis. Máme se smát nebo plakat?

Za vědeckou disciplínu angelologii považovat nelze. Vždyť každý jen trochu vzdělaný člověk musí pochopit, že angelologie nemá s vědou nic společného. Věda se zabývá jen materiálním světem, zatímco andělé jsou duchovní bytosti. Disciplína zabývající se anděly tedy už z principu nemůže být vědeckou disciplínou. A duchovní bytost, postrádající hmotu - energii, nemůže hmotný svět ovlivňovat.

Další námitky: Podkladem pro statistickou analýzu výskytu významných osobností jsou data, založená na subjektivním hodnocení významu těchto osobností, při čemž významnější osobnosti jsou započítány dvakrát! Dnes ovšem můžeme jen těžko posoudit jejich genialitu a řídíme se spíše jen legendami o nich, zatímco o mnoha osobách, třeba významnějších, nemáme dnes zprávy žádné (podrobně z tohoto hlediska kritizuje statistické důkazy pro angelologii I. Štampach). I s těmi cykly je to podivné. Archandělé se mají střídát v pravidelném 354letém i 72letém, ale také 7letém rytmu. Podle Páleše totiž psychický vývoj člověka probíhá v sedmiletých fázích (à la Steiner), při čemž za každou z

nich je odpovědný jiný archanděl. Nepochybně musí mezi těmito rytmy a aktivitami jednotlivých archandělů docházet k interferencím a konfliktům, ale tím se zatím Páleš nezabýval. Škoda. Zajímavé je i jeho tvrzení, že se francouzští králové vyskytovali ve zvýšeném počtu vždy po 500 letech. Těžko lze „hustotu“ (Pálešův termín) králů vysvětlit „vlnami tvořivosti“, nejspíše jim příslušný archanděl zkracoval život, aby se jich v době jeho vlády vystřídalo víc. Obtížně také vysvětlíme, proč se za 72leté vlády archanděla Michaela přemnožili „velcí a okatí“ evropští králové, za vlády Orifiela králové „pochmurní“, Anaela „mladí“, Samaela „železní“ a Zachariela „rukatí a nohatí“. Vyhlašovali archandělé na potřebné krále konkurz nebo si je nějak vypěstovali? Snad každá stránka Pálešovy knihy nabízí další podnět k takovým logickým námitkám.

Pokud jde o publikované statistické analýzy, nelze je samozřejmě vyvracet bez znalosti všech dat, ale je zřejmé, že při jejich znalosti bychom snadno našli chybu ve vstupních datech, ve zvolené statistické metodice nebo v počítačovém zpracování. Pálešovy výsledky nebudou věrohodné do té doby, dokud nebude studie reprodukována na stejném i na jiném materiálu na jiném pracovišti. Ale i kdyby se prokázala určitá periodicitu v dějinách lidstva, proč neuvažovat primárně o možných reálných materiálních příčinách, třeba vlivech klimatických nebo o omezené, kulturně podmíněné délce jednotlivých civilizací? Důkazy pro „angelologii“ nejsou podle mého názoru ničím jiným než analogem tzv. „biblického kódu“. Systematickým prohledáváním bible, ale i jakékoli jiné rozsáhlé knihy nebo jakéhokoli rozsáhlého souboru dat lze najít sekvence nebo periodicitu písmen, slov, číslic i cyklů, které jsou zdánlivě smysluplné.

Ještě kritičtěji se lze postavit proti Pálešovým názorům na význam Slovanstva, na evoluci, na různé alternativní disciplíny, jako je astrologie, eurytmie, které uznává a některé, např. eurytmii, v kurzech své nadace vyučuje. Diskredituje ho i obdiv k takovým esoterikům, jako je H. Blavatská, R. Steiner, F. Capra, R. Sheldrake a jiní.

Sumárně lze říci, že Pálešova angelologie je kuriózní konstrukcí, vybudovanou na několika dogmatech, která chce uvést do souvislosti všechny jevy ve Vesmíru, na Zemi, v evoluci, historii i v psychice lidí. Bez racionální analýzy a jakékoli logiky vytrhává Páleš jednotlivé jevy z kontextu a spojuje je podle povrchních asociací bez ohledu na jejich skutečný význam a funkci. Mísí abstraktní s konkrétními významy slov, reálné jevy s mýty a výmysly, a z tříště různorodých myšlenek vytváří bizarní holistický obraz světa a jeho vývoje. Pálešova koncepce není v souladu s žádným uznávaným filosofickým ani náboženským učením a nelze ji považovat za nic jiného než za nekoherentní fantazii.

Angelologie je nepochybně pseudovědou, a kritizovala ji proto už řada osobností jako prof. D. Kováč, dr. I. Kapišinský nebo religionista I.O. Štampach, ale i katolická církev. Také z hlediska skepticismu jde o záležitost esoterickou, a proto jsem angelologii zpracoval jako heslo pro webovou podobu našeho Skeptického slovníku (www.sisyfos.cz). Domníval jsem se – jak se později ukázalo, mylně, – že ani autorem nemůže být angelologie míněna vážně a dovolil jsem si napsat, že jde buď o záměrnou, ekonomicky i společensky úspěšnou mystifikaci, nebo o recesi, nebo že jde o projev psychopatie autora. Reakce se dostavila. Dovolím si z Pálešova dopisu, rozeslaného doporučeně v několika vyhotoveních členům vedení našeho klubu, citovat:

„V příloze najdete můj dopis, který zveřejňuji na mé stránce www.sophia.sk. Abyste mě mohl prezentovat jako pavědce, dopustil jste se holé nestoudné lži. Má hypotéza byla testována několika různými statistickými metodami na 400 souborech dat ze všech oblastí světových dějin vybraných desítkami nezávislých a renomovaných světových specialistů, kteří s mou hypotézou nebyli obeznámeni.

Omluvte se mi, pane profesore (rovněž písemně a veřejně) a budu věřit, že to byl z Vaší strany neúmyslný omyl. Pokud ne a SISYFOS Vás nevyloučí ze svých řad, aby si zachoval tvář, budu to považovat za kolektivní odpovědnost české organizace skeptiků jako celku. Je čas, abyste zlatý balvan „za významné příspěvky ke klamání veřejnosti“ v roce 2008 udělili sami sobě a svému klubu.

Předem víte, že andělé jsou pohádka, na astrologii není ani zrnko pravdy, mimosmyslové vnímání neexistuje atd.... Stejně tak Vaši slovenští kolegové už léta obelhávají veřejnost, že Pálešovy rytmy v dějinách neexistují. Přitom je holým faktem, že se nezmohli ani na jediný odborný protiargument.

V mé přítomnosti, na konferencích, v odborných periodikách nebo v mediích ztrácíte řeč a Vaše námitky mizí. Šíříte pomlvy, pod které se pak nikdo z Vás nechce podepsat a převzít za ně zodpovědnost. Kdekoli Vás dopadnu, popíráte, co jste řekli za mými zády, nebo se vymlouváte, že jste to slyšeli od nějaké osoby, která tam právě není..... Vaše vyhýbání se dialogu si totiž lidé mohou vysvětlit dvojím způsobem: buď že jsem takový pavědec, že nemá cenu se mnou mluvit, anebo že nemáte co říct a jste příliš zbabělí, abyste přiznali svůj omyl.“

Tolik vědecký pracovník, RNDr Emil Páleš, CSc., člen Slovenské Akademie věd. Dr. Pálešovi jsem sdělil, že s ním odmítám komunikovat, a obdržel jsem následující odpověď:

„Pane profesore, Vy obtěžujete a urážíte mě. Za svůj podvod se budete zodpovídat. Zeptají se Vás na něj jiní, se kterými nebudete moci přerušit komunikaci tak lehce, jako se mnou. Lidé jako Vy nemají v akademické obci co dělat... Emil Páleš.“

Přesně komentuje chování dr. Páleše I.O. Štampach: *„Dôsledný a nebojácny nesúhlas v tomto subtlínom mysliteľovi spájajúcom mystiku s jasným myslením vyvoláva neočakávané poryvy agresivity, až po úvahy o fyzických útokoch. Nová sofiológia a angelológia tak bola pochovaná skôr, ako sa narodila.“* (Ivan Štampach: Recenzia na knihu Emila Páleša: Angelologie dějin 1, vyd. Sophia, Bratislava 2004, 480 s. Dingir 3/2006)

Ale abychom autora angelologie jen nekritizovali. Je nutno přiznat, že jde o osobnost vysoce vzdělanou, s rozsáhlými znalostmi, nadanou obrovskou bájevitou fantazií a fabulační schopností. Ve svých na křídě tištěných a množstvím krásných reprodukcí ilustrovaných knihách se Páleš vyjadřuje kultivovaně a bohatou obraznou řečí, plnou mystiky a úžasných asociací. Každému esoterikovi musí četba přinášet hluboký zážitek i požitek. I skeptik by mohl být četbou Pálešových knih nadšen, pokud by je mohl považovat za „science and art fiction“. Jenže Páleš to myslí vážně. Ještě horší je, že Páleše a jeho angelologii berou vážně i univerzitní a akademická pracoviště v naší i slovenské republice i v zahraničí.

22. května 2009

*Doc. RNDr. Čeněk Zlatník, Csc.
Prof. MUDr. Jiří Heřt, DrSc.*

Vážení páni,

jsem rád, že jste konečně zveřejnili Vaše důvody, které Vás vedou k zamítání mé práce. Po patnácti letech ze strany slovenských a českých skeptiků je to prvně, že smíme tyto důvody znát a posoudit je. Jste ochotni zveřejnit ve Zpavodaji SISYFA i mou odpověď? Jelikož se domíváte, že Vaše argumenty jsou nadmíru přesvědčivé, a moje vyznívají jako „směšné nekoherentní fantazie“ – nemáte se čeho bát. Já se domnívám, že je to právě naopak – proto ochotně zveřejňuji Vaši oponenturu na mé vlastní webové stránce. Tím bychom mohli i spokojeně uzavřít naši komunikaci: obě strany jsme svůj názor vyjádřili, podepsali a díky tomu lidé dostali možnost obojí posoudit.

Než přeju k jednotlivostem, tak souhrnně:

1. Nejpodstatnější bod v naší diskusi je otázka, jestli jsou má empirická zjištění průkazná. Stále jste můj důkaz nijak nespochybnili – jen slibujete, že *byste* lehce našli chybu, kdybyste chtěli, ale nechtěli jste a nenašli jste ji. Pokud můj důkaz zůstává v platnosti, jsou všechny Vaše řeči kolem jen nepodstatnou omáčkou.
2. Velká většina Vaší recenze je založena na falešném podsouvání překroucených názorů. Anebo vyslovujete pravdivé výroky *jako kdyby* má práce byla s nimi v rozporu – implicitně mi tak přisuzujete postoje, které jsou mi cizí a v mých pracích jsou explicitně popřeny. Uvedu strany z mých článků a knih, kde tvrdím opak toho, co mi přepisujete Vy a výslovně tam zdůrazňuji, že netvrdím to, čemu Vy oponujete.

3. Mnohé je pak přímočarou lží, v dokazatelném rozporu s fakty. Dám si tu námahu Vám odpovídat, aby čtenatel viděl, jak *dramatický* je rozpor mezi Vašimi slovy a skutečností.

A jak léčit AIDS? „predovšetkým duchovne, rozvíjaním cností slnečných hrdinov a mudrcov. Ale mohla by nám pomôcť aj nejaká rastlina so slnečnou signatúrou – to bol môj návrh.“... Pálešova angelologie a jeho názory nejsou jen neškodnými fantaziemi...

Ano, řekl jsem, že AIDS souvisí s postmoderní degradací psychických procesů slunečního archetypu. A předpověděl jsem, že nějaká rostlina se sluneční signaturou by mohla poskytnout lék na AIDS. Prvně jsem to přednesl v mé přednášce o farmakognostice, kterou jsem měl 25.9.1998 na Přírodovědecké fakultě v Košiciach. Tehdy už koloval rukopis mé knihy, která pak byla v roce 2001 vytisknuta ([1], str. 562-5).

V roce 2006 pak univerzita v Bonnu oznámila, že našli konečně slibný lék na AIDS. Byly to palcové titulky ve všech novinách: „Lék na AIDS ze slunečnice“. Ze slunečnic izolovali látku zvanou DCQA, která brzdí virální integrázu HIV. Za jeden gram DCQA jsou teď laboratoře ochotné zaplatit jeden milion euro, aby s ní mohli experimentovat a vyvinout komerčně vyráběný lék. Přitom tenhle objev byl udělán jen náhodou, při zkoumání plísnového ohoření slunečnic.

Kdyby univerzity brali angelologii vážně, mohli bychom se cíleně vydat tímhle směrem o osm let dříve nežli Němci. Snad mohlo Československo získat v tom nějaké prvenství. Nestalo se tak vinou takových lidí, jako jste Vy.

Přispěli jste k tomu, že o osm let déle lidi umírali zbytečně. Velice rádi by se byli léčili tím, co Vy nazýváte „fantazií“, když jim to prodlužuje život. Fantazie neléčí choroby, jen pravda. Fantazie se od skutečnosti rozezná podle toho, že není účinná.

Pro lidi jako Vy já mám termín „duchovní zločinci“. Před zákonem jste sice nikoho nezabili. Ale šíříte myšlenky, které zabíjí; a dusíte klíčící myšlenky, které by mohli rozdávat život.

Pálešovy výsledky nebudou věrohodné do té doby, dokud nebude studie reprodukována na stejném i na jiném materiálu na jiném pracovišti.

Byly reprodukovány – a Vy tu balamutíte čitatele, že nebyly! Onen 500letý rytmus agresivity a vojen z našeho článku [5], nezávisle zjistil někdejší předseda kansaské akademie věd Raymond Wheeler. Pracoval s ním také sociolog Edward Dewey. Ředitel Institutu chronobiologie v Minnesotě, prof. Franz Halberg, si naše tvrzení ověřil na svých vlastních datech a potvrdil náš objev písemně ([10]) a také osobně při své přednášce na Přírodovědecké fakultě v Bratislavě.

J. S. Lee našel v indexech revolučnosti stejný rytmus, jaký jsem teoreticky předpověděl já. Kalifornský historiometrik Dean Simonton mi poslal jejich rozsáhlá data pro dějiny Číny, a mé předpovědi se opět v mnohém potvrdili. V neposlední řadě, prof. Mikulecký je náš popřední chronobiolog, který nevěří v anděly, ale existenci rytmů potvrdil, protože není ideologicky zaujatý jako Vy.

Mé výsledky bych měl publikovat i kdyby nebyli potvrzeny – vždyť publikuje se právě *proto*, aby druzí mohli ten samý výsledek prověřit nezávisle. Vy se takovému prověření snažíte *předem* zabránit – chcete, abych do odborných periodik vůbec nebyl vpuštěn. Nepodpořujete hledání pravdy, ale ho oklešťujete.

Archandělé jsou také původci střídání uměleckých stylů a kulturních období jako je gotika, renesance, baroko, osvícenství a romantismus. (Nepochybně jsou mezi nimi 500leté intervaly!).

Zmatek v tom máte pořádný. Nenamáhal jste se ani obeznámit se s ústřední hypotézou angelologie, která je předmětem testování. Mezi těmito kulturními obdobími nemají být 500leté ale 72leté intervaly!

Každých 72 let je aktivní jiný archetyp – v renesanci takový, co zdůrazňuje vůli, v baroku smyslové vnímání, v osvícenství rozum, v romantismu cit. Tak to i bylo – smysly, rozum a cit jako hlavní hesla baroka, osvícenství nebo romantismu jsou chronicky známé.

Až 7 x 72let = 504 let. Každých 500 let se vrací romantismy, osvícenství a pod. Není-liž pravda?

...nově vysvětluje evoluci

Ano, a vysvětluji ji správně nebo chybně? Souhlasíte - nesouhlasíte? Vedle dědičnosti a vlivu prostředí zavádím třetí faktor – synchronicitu. Ta vysvětluje mnohé, co se dosavadnímu darwinismu principiálně vymyká.

Chcete k tomu něco říci?

Podkladem pro statistickou analýzu výskytu významných osobností jsou data, založená na subjektivním hodnocení významu těchto osobností, při čemž významnější osobnosti jsou započítány dvakrát!

„Subjektivní“ vyvolává dojem, jakoby se historikové rozcházeli v názoru na to, která osobnost byla významná. Ve skutečnosti se do velké míry shodují v názoru na to, kdo byl významným malířem, básníkem, matematikem nebo astronomem. Existuje celosvětový konsensus jen s malými odchylkami. Správné slovo by bylo „intersubjektivní“, když už ne objektivní.

Standardní metodou v historiometrii je tzv. vážený seznam osobností. Užívám ho i já, protože se užívá na celém světě. Spočívá v tom, že každé osobnosti se přiřadí váha, podle jejího významu. Míru významnosti vyjadřuje třeba počet sekundárních referencí na tuto osobnost (jak často je citována). Einsteina nebo Newtona nemůžete v dějinách fyziky brát naroveň libovolné jiné, málo známe osobnosti. Stejně tak Goethe nebo Dante není na stejné úrovni jako kdokoliv.

Krober také dělal vážený seznam osobností, takže významnější označil jednou nebo dvěma hvězdičkami. Váš výkřičník jakoby chtěl říci, že jsem někoho *svévolně* započítal dvakrát!

...o mnoha osobách, třeba významnějších, nemáme dnes zprávy žádné...

Tohle jsme detailně probírali s prof. Blechou a musel kapitulovat. Mezerovitost historických záznamů *nenarušuje* pravdivost důkazu historických rytmů.

Třeba astronomové mají také všechna data mezerovitá. Pozorují proměnné hvězdy, ale když je špatné počasí, mají mezeru v datech. Pozorování není možné. Když daná hvězda vykazuje periodickou změnu jasnosti vždy, když je pozorována, předpokládáme, že se chová stejně i když je zataženo. Myslet si, že hvězdy se chovají jinak, když je oblačno, není v souladu se zdravým rozumem.

Tak i zprávy o historii jsou mezerovitá. Ake když dějiny vykazují periodicitu vždy, když o nich máme zprávu, pak ta periodicitu platí zřejmě i pro období, kdy se nám zprávy ztratily.

Nepochybně musí mezi těmito rytmy a aktivitami jednotlivých archandělů docházet k interferencím a konfliktům, ale tím se zatím Páleš nezabýval.

Zabýval – na mnoha místech, například na straně 409-414 v knize [1]. Tam jsem sestavil interferenční model pro predikci/retrodikci revolučnosti. Samael a Anael jsou archetypy rozněcující emocionální, vášnivou složku psychiky. Rafael a Zachariel zase racionální složku. Jedni revolučnost zvyšují, druhí snižují. Když se překryjí rytmy prvního typu, revolučnost dosáhne extrémního maxima, když druhého tak extrémního minima. Když první a druhý typ působí společně, eliminují se navzájem a revolučnost je průměrná. Porovnání s empiricky zjištěnými indexy revolučnosti najdete také na <http://www.sophia.sk/deuv/Artikel/artikel1.html>.

Podobný model jsem úspěšně aplikoval i na dějiny filosofie a jiné.

...francouzští králové se vyskytovali ve zvýšeném počtu vždy po 500 letech. Těžko lze „hustotu“ (Pálešův termín) králů vysvětlit „vlnami tvořivosti“, nejspíše jim příslušný archanděl zkracoval život, aby se jich v době jeho vlády vystřídal více.

Ano, zkracoval jim život; nebo lépe řečeno, zkracovali si ho sami. Jsou to samaelská období a Samaelův stín je agresivita, násilí. Zrychlené střídání králů je způsobeno zvýšenou konfliktností, rivalitou, boji a převraty.

Co k tomu vlastně chcete říci? Že agresivita není tvořivost? Velice jasně všude mluvím o tom, že lidé na každou inspiraci reagují buď vědomě a konstruktivně, a tehdy se mění na tvořivost, anebo ji vytěsní do podvědomí a tehdy se mění na destruktivní pudy.

Obtížně také vysvětlíme, proč se za 72leté vlády archanděla Michaela přemnožili „velcí a okatí“ evropští králové, za vlády Orifiela králové „pochmurní“, Anaela „mladí“, Samaela „železní“...

A když se nějaký jev obtížně vysvětluje – budeme lhát, že neexistuje? Nemá nás to právě naopak podnítit, abychom ho zkoumali?

Všechny nové jevy byly v čase svého objevení spočátku nevysvětleny. A osvětlili se jen díky zkoumání, díky tomu, že se jim věnovala pozornost.

Ano, v přídomcích králů je vidět, že lidé periodicky upřednostňovali jisté cnosti a hodnoty: například v marsických obdobích krále s přídomkem *Chrabrý, Smělý, Železný*... V různých dobách věnovali i rozdílnou pozornost částem těla (oko, srdce, ruce...), jež se pojí s jistými duchovnými významy.

Nepopírejte empirická zjištění na základě apriorních světonázorových teorií. Opravte svou teorii podle faktů!

Pokud jde o publikované statistické analýzy, nelze je samozřejmě vyvracet bez znalosti všech dat, ale je zřejmé, že při jejich znalosti bychom snadno našli chybu ve vstupních datech, ve zvolené statistické metodice nebo v počítačovém zpracování.

Všechna data jsou zveřejněna a máte je k dispozici. Chybu jste *ne našli*.

Proč mluvíte o „neznalosti dat“? Byli jste líní si je nalistovat ve zdrojové literatuře? Neověříte si data ze strachu, že mluvím pravdu?

Mé statistické metody také znáte – teorie k nim je zveřejněna, citoval jsem ji, a jsou to standardně užívané metody. Jak jste došli na to, že jsou chybné? Vychází desetitisíce článků, kde se užívají ty samé metody – nebyl byste tak laskav prozradit nám, v čem jsou chybné?

V čem je chybné počítačové zpracování? Nechtěli byste to říct prof. Kubáčkovi, který ty mé počítačové programy dělal? Je to jeden z největších slovenských vědců, akademik, vícenásobný profesor, bývalý ředitel matematického ústavu SAV.

Z čeho je tak zřejmé, že „bychom snadno našli chybu“? Nač nám to tu říkáte – najděte ji konečně!

Ale i kdyby se prokázala určitá periodicitu v dějinách lidstva, proč neuvažovat primárně o možných reálných materiálních příčinách, třeba vlivech klimatických nebo o omezené, kulturně podmíněné délce jednotlivých civilizací?

Kladete otázku, která nepřímou tvrdí, že jsem o to neuvažoval. Věnoval jsem tomu desítky stran a není ani jediná má práce, kde bych o tom neuvažoval. Četli jste je. Ale nejste schopni napsat jediný řádek bez lhaní.

Velký oddíl knihy ([1], str. 16-64) shrnuje pokusy o vysvětlení vln tvořivosti kulturní dynamikou, i to, p roč jsou ta vysvětlení nedostatečná. V článku [5] jsou věnovány strany 595-96 pokusům o vysvětlení nalezených rytmů pomocí periodických kosmofyzikálních polí. Cituji tam alespoň deset autorů. Požádali jsme například klimatologa z Geofyzikálního ústavu AV ČR, Doc. Jaroslava Štřeštika a další o konzultaci při hledání adekvátních rytmů srážek, teplot, geomagnetických indexů atd. Prof. Mikulecký tomu věnoval samostatný článek a připravujeme o tom důkladnější studii.

V knize [2] jsou věnovány strany 300-303 Wheelerovu pokusu vysvětlit 500letý rytmus pomocí klimatických změn. Strany 252-53 jsou věnovány korelaci mezi sluneční aktivitou a historickými epochami. Prof. Halberg také pátrá po hmotných faktorech, které by náš rytmus vysvětlili.

Jsmo ale nuceni konstatovat, že odpovídající 500letý periodický materiální faktor, který by mohl zodpovídat za tyto historické rytmy, se doposud nikomu nezdařilo najít.

Navíc, takový faktor si nelze představit ani teoreticky. Ani teoreticky si nikdo nedokáže udělat představu, že by takový faktor mohl existovat. V případě rytmu agrese, revolucí a některých dalších to představitelné je - například takový příčinný řetězec: zima, sucho, hlad, vzpoury, vojny. Anebo: periodický faktor zvyšující hladinu androgenů a tím agrese. Jenže jako celek se ten jev takhle vysvětlit nedá. Fyzikální pole, které by produkovalo tvořivé výkony a geniální umělce či vědce specificky vždy v jiném odvětví duchovní tvorby – Koperníky, Buddha, Beethoveny, sv. Františky, Einsteiny... žádné známé fyzikální pole takové tvořivé výkony ducha nepodněcuje. A když ano, tak jak může stejné pole

způsobovat genialitu selektivně jednou v matematice, jindy v medicíně, chemii, malířství, filosofii atd.?

Zkoumáme to, ale nedržíme se fanaticky teze, že nosním mediem *musí* být jedna ze známých fyzikálních interakcí - za každou cenu, i proti zdravému rozumu.

Důkazy pro „angelologii“ nejsou podle mého názoru ničím jiným než analogem tzv. „biblického kódu“. Systematickým prohledáváním bible, ale i jakékoli jiné rozsáhlé knihy nebo jakéhokoli rozsáhlého souboru dat lze najít sekvence nebo periodicitu písmen, slov, číslic i cyklů, které jsou zdánlivě smysluplné.

Na rozdíl od Vás, pane profesore, jsem vystudoval matematiku, a to s červeným diplomem. Dovolte, abych Vám jako neznalému laikovi vysvětlil, jaký je rozdíl mezi algoritmem „biblického kódu“ a algoritmem, pomocí kterého já testuji dějinnou periodicitu.

Bible obsahuje miliony písmen. Tito lidé s ní dělají tohle: vezmou třeba každé druhé písmeno a podívají se, jestli jim nevyšlo něco smysluplného. Když ne, tak vezmou každé třetí, čtvrté, páté... tisícdvěstěpadesáté... a pak mocniny dvojky... a fibonacciho řadu... a tak dále... Na jeden text zkoušejí nekonečné množství různých kódování, které obměňují až do té doby, než dostanou několik smysluplných slov nebo vět. Při tolika stupních volnosti je to v rámci normální pravděpodobnosti, že se nějaké smysluplné kombinace písmen objeví. Z hlediska matematické statistiky je to tedy náhoda, která nic nedokazuje.

Já nemám žádné stupně volnosti, nemůžu nic obměňovat, až dokud mi „něco“ nevyjde. Mám fixní hypotézu, která byla předpovězena předem. Mám danou fixnou délku periody, fixní datum kulminace, fixní obsah, co má kulminovat a kdy. Mám fixní historická data, která nemůžu nijak změnit. Je to jednorázový test – buď tam 500letá perioda je, nebo není. Když tam není, tak si nemůžu měnit třeba délku periody a testovat místo 500 let všechny ostatní délky jako 490, 480, 470 nebo 510, 520 let až dokud mi něco náhodou nevyjde. A když tam ta perioda je, tak nám teorie matematické statistiky říká, nakolik to může být výsledkem náhody a nakolik ne.

Nevyslovujte „názory“ na něco, čemu vůbec nerozumíte.

Diskredituje ho i obdiv k takovým esoterikům, jako je H. Blavatská, R. Steiner, F. Capra, R. Sheldrake a jiní.

Krásný argument *ad hominem*. Někdo jiný by Vám to neuznal: osobní vztahy autora jako důkaz nepravdivosti jeho vědecké teorie. Ale já Vám to uznávám: osobní charakter badatelů je skutečně úzce spjat s pravdivostí hodnotou vědeckých teorií. Například Vaše vlastní teorie, jestli vůbec nějaké máte, bych vůbec nečetl – jelikož vím, že charakterový slaboch žádné hodnotné inspirace obdržet nemohl.

Proč mne vůbec spojujete s těmito čtyřmi jmény? Nespomínám si, že bych vůbec kdy byl vyjádřil obdiv k Blavatské nebo Caprovi. V mých pracích vůbec nejsou citováni. Steiner a Sheldrake nejsou citováni častěji než kdokoli jiný: Newton, Komenský, Hérodotos, Akvinský nebo Marx.

Nic v mých pracích se neodvolává a není založeno na autoritě žádného z nich – proto je to úplně irelevantní. Ale řekněme si, co jsou zač.

Blavatská je kontroverzní postava, s ne zcela bezúhonným mravním charakterem. Tak trochu chaotické medium. Ale právě skrze nespolehlivou a zmatenou Blavatskou se dali do pohybu věci, až se člověku nechce věřit. Různí vážení lidé se začali zajímat o věci, ke kterým by jinak nebylo došlo. Blavatská sehrála v historii významnou roli, *přes* svou osobní nedostatečnost.

Chudáka Capru jsem pro jeho *Tao fyziky* vždy kritizoval – neboť je to dost neurčitá vize a žádná jasná teorie, která by sjednocovala náboženství a vědu. Proč si ale myslíte, že se Capra proslavil? Pokusil se o něco, na co velká část lidstva podvědomě čeká, v co doufá!

Sheldrake – byl vždy připraven podrobit své nápady řádnému vědeckému testování. Nemáte mu co vyčítat. Badatel má právo mít i nejbláznivější hypotézy – ale rozhodující je, jestli je ochoten podrobit je nezaujatému testování. To Sheldrake dělá. Proto mu je všechna čest – tak má vypadat dobrý badatel: má fantazii i kritickou schopnost vylučovat nepotvrzené hypotézy. Hanba těm vědeckým komunitám, kde je ostrakizován.

Steinerovo učení je zčásti esoterickou naukou a zčásti přináší vědecky ověřitelné podněty. Jsem *povinen* spomenout Steinera, který jako první v novověku znova oživil nauku o archandělech jako duších času. Vysvitlo, že měl pravdu – a Vy jste se mýlili. Archandělské rytmy existují. Steiner před sto lety napsal, že když budeme krávy krmit masem, poškodí to jejich mozek a zblázní se: „*A důsledek toho, kdyby vůl žral přímo maso, by bylo, že by se mu vytvářeli obrovské množství solí kyseliny močové; ty by se přesouvali do mozku a ten vůl by se zbláznil.*“ (viz. [12]). My jsme to dělali a vznikla „choroba šílených krav“. Celou evropskou unií to stálo miliardové ztráty. Dal bych to zaplatit takovým fanatikům, jako jste Vy. Průkopníci nových směrů jako Descartes nebo Francis Bacon se všichni v něčem mýlili, ale vážíme si je za to, v čem se *nemýlili* a co řekli jako první a posunuli tím lidské poznání vpřed. Tak si važte i Steinera.

Kromě toho, Steiner není jen vědec, ale i duchovní učitel, který svou mravní silou inspiroval hnutí s vysokým etickým nábojem, a to přineslo množství dobré vůle a dobra v sociální oblasti.

Člověče, kolik máte Vy sám vědeckých predikcí, které se potvrdily? Kolik lidí jste podnítil k ušlechtilějšímu způsobu života?

Pálešova angelologie je kuriózní konstrukcí, vybudovanou na několika dogmatech.

Cyklické střídání andělských archetypů v kolektivním podvědomí lidstva je z hlediska vědy *hypotéza*, ne dogma. V knize [2] je ústřední hypotéza angelologie definována přesně na stranách 101-102. Jasně tam stojí, že ji chápeme jako *deduktivní hypotézu*, kterou se chystáme podrobit testování. Nepřítomnost kulturních vln by falsifikovala jistou metafysickou vizi o cyklickém střídání andělů. Kdyby to bylo dogma, nevěnoval bych 20 let empirickému zjišťování, zda-li se potvrdí nebo ne.

Bez racionální analýzy a jakékoli logiky vytrhává Páleš jednotlivé jevy z kontextu a spojuje je podle povrchních asociací bez ohledu na jejich skutečný význam a funkci.

Spojuji jevy podle *jiné* logiky, než bylo doposud zvykem, a to je na mé práci právě to nové a cenné.

Všiml jsem si, že určité oblasti kulturní tvorby a hodnot jdou celými dějinami ruka v ruce. Například malířství a románopis. Kvetou společně a popří nich také induktivní přírodověda a hedonistické etické filosofie. Podle běžných dosavadních koncepcí by mezi nimi neměla být žádná souvislost. Přesto existuje a já odhaluji, v čem spočívá. Společným jmenovatelem malířů i románopisců je psychická schopnost představivosti, obrazotvornosti. A společnou schopností i s přírodovědou je důraz na smyslové vnímání, pozorování. Faktor, který je sjednocuje, je psychologický.

Takto je spojena třeba astronomie s mechanikou, lingvistika s medicínou, chemie s poezií, logika s filosofií. Vykazují statistický spoluvýskyt, protože jsou podmíněny společnými psychickými schopnostmi.

Sleduji, jak jsou dějiny podmíněny psychologickými faktory (a ne ekonomickými, sociálními, klimatickými a j.) a nacházím systém. Logika za tím systémem je *psychologická*, ale je racionální. Žel, Vy jste vůbec nepostřehli, v čem spočívá – tak se Vám to vše jeví iracionální a chaotické. Doposud uznávané ekonomické, sociální a jiné spojnice v dějinách prohlašujete za jediné „skutečné“, jako kdyby dějiny nebyly podmíněny ničím jiným.

Když něčemu nerozumíte, pane Heřte, ptejte se a uče se. Až pak budete rozumět, oč se jedná, můžete to dále rozvinout nebo kritizovat. Když budete takhle pomlouvat vše, čemu nerozumíte, neuděláte nikdy žádný osobní pokrok.

Mísí abstraktní s konkrétními významy slov, reálné jevy s mýty

Kkritizujete mě tak všeobecnými výroky, že čítatel nikdy neví, co máte přesně na mysli a nemůže posoudit pravdivost Vašich slov. Dejme si konkrétní příklad, co dělám.

Dělal jsem třeba statistiku slavných milenců. Sto nejznámějších mileneckých párů v dějinách. Vůbec nejsou na časové osi rozmístění náhodně, ale v rytmu Venuše.

Kolegové jako Vy a prof. Blecha mne pak kritizují takhle: Páleši, člověče, Vy děláte statistiku z milenců, kteří možná vůbec nežili! Příběh o Romeovi a Julii se odrehrává ve 13. století ve Veroně – ale ve skutečnosti se možná vůbec nestal. Je to jen legenda – historické doklady žádné nejsou.

Ano, je to jen legenda, a Romeo s Julií *možná* nežili. Ale to, že Italové 13. století snili o lásce silnější než smrt, že stvořili takovou legendu – to je historický fakt. Je historický fakt, že o stejných příbězích velké lásky snili ve 13. století Španělé, Francouzi, Arabové, Indové... Je to synchronicita lidských snů – a ta je *faktem*, který si vyžaduje vysvětlení!

Není jisté, zda konkrétně Romeo a Julie žili. Ale je jisté, že takových Romeů a Julií ve 13. století žili stovky. Protože v čase, kdy lidstvo tak touží po lásce, se jejich touhy také uskutečňují. Z hlediska mého výzkumu je ale vcelku jedno, zda o romantické lásce jenom snili v literatuře, nebo sa tragické příběhy milenců odehráli i navenek. Zkoumám *psychické rytmy v kolektivní duši světa*.

Třeba religionistika je taky taková věda, která *vědecky* zkoumá subjektivní obsahy lidského vědomí. Religionista zkoumá, jaké představy si lidé tvořili o bozích, andělech, stvoření světa a smyslu člověka. Zabývá se fantaziemi *jako fakty*.

Vám se to ale v hlavě plete a zdá se Vám, že mísím realitu s mýty.

Ten rytmus milenců se – představte si – shoduje s rytmem, ve kterém lidstvo snilo o létání. Báje o Ikarovi, keltském králi Bladudovi a jiných, co si zhotovili křídla. Ano, byli to jen báje. Ikarus nelétal na křídlech z ptačího peří (energie rukou ani kyslíková výměna lidského srdce na to nestačí). Nelétali, ale *pokoušeli* se o to po tisíciletí. Až v posledním venušském období v 19. století technické možnosti ten sen umožnili a zrodila se aviatika – skutečné létání.

Pálešova koncepce není v souladu s žádným uznávaným filosofickým ani náboženským učením a nelze ji považovat za nic jiného než za nekoherentní fantazii.

Jak Vy dokážete vždy vystihnout opak pravdy! Pálešova koncepce je v souladu s *větším* počtem náboženských učením, než jakákoli jiná koncepce. Znáte nějakou jinou náboženskou koncepci, o které by se dalo říct, že s ní souhlasí křesťané, muslimové, Židé, Babylóňané, Egypťané, Číňané, buddhisté? Všichni tito explicitně mluví o střídání bohů /andělů/mudrců v těchto rytmech. A američtí indiáni a další kultury referují často o zjeveních, které do tohto rytmu zapadají, i když existenci těchto rytmů neformulovali explicitně (pokud víme).

Znáte nějakou filosofii dějin, která je v lepším souladu s empirickými fakty, než angelologie? Jmenujte ji! Znáte vůbec nějakou, která měla odvahu konfrontovat se s empirií pomocí rigorózních metod matematické statistiky? Ne, všechny ostatní filosofie dějin se v porovnání s Angelologií jeví jako vzdušné zámky slabě spojené s realitou. Všechny ty filosofie dějin, co se přednášejí na univerzitách, nebyli testovány *vůbec* – a nijak Vám to nevadí! Jsou to jen takové myšlenky, mentální koncepce. Já jediný jsem si dal tu námahu podrobit mé myšlenky tvrdým, nezávislým testům a pokorně jsem slíbil podrobit se rozsudku – výsledku těchto testů.

Angelologie je nepochybně pseudovědou, a kritizovala ji proto už řada osobností jako prof. D. Kováč...

Tak se na to podívejme, jak mě kritizoval profesor Dušan Kováč. Kováč je teď členem předsednictva SAV. Setkal jsem se s ním jen jednou, v roce 1998, když byl ještě ředitelem Historického ústavu SAV. Přinesl jsem rukopis mé knihy s prosbou o spolupráci nebo oponenturu ze strany historiků.

Kováč: „To je všechno nějaký nesmysl“.

Páleš: „Právě proto jsem tady, snad se mnohé vůbec nepotvrdí – ale jistě ne *všechno* je nesmysl, vždyť *něco* z toho je zcela jasné. Třeba to, že 14. století znamenalo velkou krizi v Evropě i jinde ve světě...“.

Kováč: „Ale co, 14. století bylo naopak obdobím rozkvětu!“

Páleš: „Uznávám, že vy historikové to víte lépe, ale proč potom všude píšete, že to bylo období obrovské krize? Já si to nevymyslel – mám to od Vás“.

Kováč: „Zřejmě vycházíte z nějakých podřadných, třetířádných historiků...“

Páleš: „Promiňte, pane profesore, ale mluvím právě o Vás a Vašich kolezích!“

Za Kováčova ředitelování pod dozorem Prof. Richarda Marsinu právě vyšla kniha *Dějiny Evropy* [11], kde v úvodu stálo, že ji sestavil tým dvanácti evropských historiků a měla by se považovat za

„prototyp školskej učebnice dejín Európy“. Kapitola o 14. storočí nesla veľký nadpis „Križe“ a začínala vetou: „Začiatkom 14. storočia sa začína v Európe obdobie poznačené všetkými možnými pohromami“.

Kováč teda označil sám sebe a prof. Marsinu za tret'otfídni historiky, ktoré nemám bráť vážne. Mou chybou bolo, že jsem se spoléhal na podradní historiky, jako je on sám. Řekl takovou koninu, jen aby se mě v té chvíli zbavil.

To byla kritika profesora Kováče – zdegradoval sám sebe na diletanta. Z Vašich slov by se čítateľ domníval, že došlo k nějakému serióznímu rozhovoru, nebo snad i k něčemu, co bylo publikováno a podepsáno. Když se dozví, co se ve skutečnosti odehrálo – popuká se smíchy!

...kritizovala... i katolícká cirkiev.

Snažne Vás prosím, dejte mi tu citaci, kde ta kritika vyšla? Nevyšla – nikdy. Katolícká cirkiev nikdy nezaujala vôbec žiadne, ani jen zdaleka oficiální stanovisko. Aktivne jsem o to žádal Cyrilo-metodějskou bohosloveckou fakultu, Biskupskou konferenci Slovenska i jednotlivé kněze a teology – ale nic, nikdy nic. Nikdo tam nemá odvahu zaujmout *vôbec žiadne* stanovisko k mé práci. Léta leží ve Vatikáne - vôbec žiadna reakce.

Ano, zdá se, že jsem církvi trnem v oku. Chtěli by popřít, co říkám – ale tím by museli současně popřít svou vlastní tradici, ze které vycházejí. Nemají to lehké. Zatím církvi kolují jen povrchní pomluvy, které nikdo není ochoten oficiálně podepsat.

Sám se pokládá za sofiologa a odborníka v historii

Jste chronický lhář. Nikdy nikde jsem se neprohlašoval za odborníka na historii. Naopak, programově jsem prohlásil, že v otázce historických fakt se podřídím názoru historiků. Kolokvium k Angelologii na Komenského univerzitě ([6], str. 43) jsem zahájil tímto prohlášením.

Sice jsem zjistil, že mám o světových dějinách lepší přehled než slovenští historikové. Ale to je dáno tím, že oni všichni jsou nuceni specializovat se: někdo se obírá jen 10. stoletím na Slovensku, jiný 15. vrstvou vykopávek v Uruku atd. Co se dělo jindy a v jiných dobách, to vědí jen hmlistě. Já se specializuji na makrohistorii, historii jako celek – všímám si velkých vzorců, celosvětových synchronicit a periodicit. Můžu to dělat díky detailní práci jednotlivých historiků.

Jsem *filosof dějin*, ne historik. Ve všech jednotlivostech respektuji historiky a ptám se po sjednocující myšlence. *Zásadně* budu jen na tom, v čem se historikové mezi sebou shodli. Právě proto, abych ukázal, že netestuji mou teorii na datech, které jsem sám ovlivnil. I kvůli mé vlastní jistotě, i kvůli odvrácení podezření.

Páleš říká hrdě: „Ja som existenciu anjelov dokázal...“

To neříká Páleš, ale novináři. Napsali to *Nitrianske noviny* 19. 11. 2001. Dobře víte, že novináři ze všeho udělají nějakou povrchní, zjednodušenou verzi. Nerespektují ani právo na autorizaci a mění Vaše výpovědi podle vlastního uvážení. V odborné diskusi se mnou citujte mě a ne novináře.

Páleš... se domnívá, že existence andělů je realitou a že ji lze potvrdit vědeckými důkazy. ...existenci andělů nebo jiných duchovních entit nelze vědeckým způsobem zkoumat a tedy ani potvrdit... Jde o téma, které patří do oblasti mystiky, nikoli vědy.

Co jsou „andělé“? Je *anděl* empirický nebo metafyzický pojem? Mé stanovisko jsem jasně vyložil, zvláště podrobně v *Acta Historica* ([6], str. 47-52). Kapitola na str. 50 nese nadpis: „*Je pojem anjela teoretický alebo empirický?*“ Metodologii je věnována i celá závěrečná kapitola má knihy ([3], str. 100-108) nazvána „*Hranice mezi metafyzikou a vědou*“. Píšete recenzi na mou knihu – proč se nevyjádříte k tomu, co tam stojí?

Zřetelně jsem rozlišil a oddělil dva způsoby použití slova *anděl*:

1. Anděl jako empirická veličina – intersubjektivní psychologický zážitek zjevení jistého obsahu, který lidé zakoušejí nezávisle od sebe ve stejném časovém období a periodicky po tisíciletí. Toto je prvotní a původní význam slova anděl. Mojžíš nebo Zachariáš referují o

silném a překvapujícím psychickým zážitku, který nazývají „zjevením anděla“ – a ne, že by k tomu došli při teoretizování o metafyzice.

2. Anděl jako teoretická, metafyzická veličina – to je druhotný a pozdější význam toho slova, který začíná převládat až ve středověku. Scholastikové *předpokládali* anděly, protože to byla dedukce vyplývající z metafyzického systému atpod.

Já si tyhle dva významy nepletu, tak je nepleťte ani Vy, a nemystifikujte lidi, jakobych si je pletl já!

Anděl v prvním významu je specifický psychický fenomén, který dokazatelně existuje – je předmětem empirického bádání, empirické vědy. Laskavě zanechte svého fanatismu a neomezujte empirické bádání jen na ty fenomény, které potvrzují *váš metafyzický* obraz světa!

Anděl ve druhém významu je předmětem filosofie obecně i speciálně filosofie vědy. Na filosofické půdě, nejenže smím, ale také si musím klást tuto otázku – to mi taky laskavě nezakazujte! Zaujal jsem k ní stanovisko (platónské), ale také jsem nevyloučil a nechal otevřená i jiná stanoviska (materialistická) a podílím se aktivně na prověřování *obou* alternativ. Pokusy zredukovat tento fenomén na známá fyzikální pole nejenže empiricky selhávají, ale výhled na takové vysvětlení je pramalý, protože je i teoreticky velice těžko myslitelný. Zajímal jsem se proto o precedenty z dějin vědy, kdy se nějaký empirický jev hypostazoval jako „nezávislá síla“, protože ho nebylo možné zredukovat na známé síly. Tak to udělal Newton s fenoménem přitažlivosti – postuloval gravitační sílu, ačkoli byla neempirická, jelikož gravitační vlny nebo gravitony nešlo zachytit. Snad ani neexistuje, dnes říkáme, že je to zakřivený prostor. Jenže *nebylo jiné cesty* – nějak se o gravitaci mluvit muselo, nějakým slovem se ten fenomén musel pojmenovat .

Tak i já musím s lidmi, když o tom mluvíme, užívat nějaká slova: užívám buď tradičního výrazu *anděl*, nebo *archetyp* kolektivní psychiky z jungovského slovníku i jiná označení. Myslím přitom skutečně na vícero alternativ současně: na tu platonsko-realistickou, že za tím mohou stát bytostní ideje duchovního světa; také na tu materialisticky-nominalistickou, že se to snad ještě podaří zredukovat na biofyziku; i na řadu dalších, které jsou ve hře.

Ani jedna z těch metafyzických představ se nedá *beze zbytku* dokázat; ale může být jen ve větším nebo menším *souladu* se zkušeností. Z praktického hlediska je ale ve *všech* případech nevyhnutné, abychom tyto andělské fenomény nějak pojmenovali (nebo si uvědomili, že jména již dávno mají), neboť to má očividně obrovský dopad na lidské dějiny a je potřeba o tom mluvit. Empirická zjištění se *aplikují do praxe* dříve, než se vyjasní metafyzické otázky kolem nich, protože ty se nemusí vyjasnit nikdy. Zabráňovat výzkumu a využití poznatků kvůli ideologickým dogmám je tmářství, spátečnictví.

Takže Vy mně nezakazujte dívat se na to z různých filosofických perspektiv – nenastolujte *filosofickou totalitu*, že vědecká měření se smějí interpretovat jen na pozadí jediné filosofie! - toho Vašeho mechanického materialismu, nebo co to vyznáváte. Dovolte ve filosofii alespoň předběžnou rovnoprávnost vizí, aby všechny směli ukázat, nakolik jsou nebo nejsou užitečné v životě.

Snaží se dokázat existenci pravidelných rytmů, “vln tvořivosti“... které údajně nelze vysvětlit jinak než zásahem duchovních bytostí, tedy andělů.

Ještě jednou - nepleťte všechno tak zmateně dohromady:

- a) Tzv. *zjevení andělů* jsou pozorovatelný fenomén lidské psychologie, který je předmětem empirické vědy. Nevznikají jen v mozku jednotlivce, ale jsou podníceny zvně a nepatří do oblasti psychopatologie.
- b) Metafyzické úvahy o tom, co se skrývá za tímto empirickým fenoménem, patří do oblasti filosofie (a jsou dovoleny!).
- c) Disciplína mravní vůle, kterou se pročišťuje a zdokonaluje schopnost vnímat tyto zjevení, patří do oblasti mystiky.

Kompetence těchto oblastí jsou následovné:

- a) V rámci empirické vědy samotné nelze udělat závěr, že na metafyzické (empiricky nepozorovatelné) rovině existují duchovní bytosti. V jejím rámci mohou nastat dva případy: buď identifikujeme příčinu „andělských“ zjevení v materiálním světě (počasí, kosmická záření, sluneční aktivita...). Anebo příčina zůstane *pro tuto vědu* nepozorovatelná, neznámá.

b) Avšak v rámci filosofie nejen smíme, ale se i *musíme* zamýšlet nad povahou onoho metafyzického faktoru, který se skrývá za empirickým jevem. O povaze tohoto faktoru můžeme soudit na základě podobnosti podstata-jev, Occamovy břitvy, principu logické konzistence a jednoduchosti atd. Filosofie má svá vlastní pravidla, jak rozlišit dobré filosofické koncepce od zlých. *Dobrá* filosofie za současného stavu poznání říká toto: nejsprávnější protože nejjednodušší, nejjasnější a nejpłodnější je přiznat zážitkům andělů i *metafyzickou* podstatu a navíc, mluvit o nich takhle je i prakticky nevyhnutelné.

Proto: existence andělů je v současnosti daleko *nejlepší*, i když ne jediné myslitelné vysvětlení empirických fenoménů. Je to ale závěr udělán už v rámci *filosofie*, a ne empirické vědy samotné, jak falešně prezentujete Vy.

Všechna empirická zjištění věd jsou vždy interpretována v termínech nějaké filosofie. Jen Vy v tom zavádíte svévoli a filosofický diletantismus. Znásilňujete empirii na Prokrustovo lože jediné koncepce i za cenu logických rozporů a nepřirozených, těžkopádných, složitých konstrukcí. Místo aby se vyvinul Váš světónázor, znásilňujete realitu kvůli světónázoru.

Za vědeckou disciplínu angelologii považovat nelze. Vždyť každý jen trochu vzdělaný člověk musí pochopit, že angelologie nemá s vědou nic společného.

Věda, jak ji chápete Vy, je *částí* sofiologie. Sofiologie je syntézou smyslové empirie, rozumu a zjevení. Sofiologií zjištěné pravdy musejí splňovat *současně* všechny tři kritéria: musejí být v souladu s empirií, rozumem i zjevením.

Vy děláte to, že z mnoha možností, jak interpretovat empirická měření, si *svévolně* volíte jednu, která je výrazem Vašich osobních omezení a sklonů. Jdete až tak daleko, že i samotná empirická měření křivíte, tajíte nebo se snažíte zabraňovat výzkumu v některých směrech.

Věda se zabývá jen materiálním světem, zatímco andělé jsou duchovní bytosti. Disciplína zabývající se anděly tedy už z principu nemůže být vědeckou disciplínou.

Dickersonovo pravidlo – to je právě ta škodlivá brzda rozvoje vědy, kterou musíme v současnosti už překonat. Musíte trochu rozhýbat své mozgové závity a nově se ptát: co vlastně myslíme slovy „materiální“ a „duchovní“? Zjevení „andělů“ jsou pozorovatelný a racionální (dokonce predikovatelný) a proto vědecky zkoumatelný fenomén – přesto, že ty samé zážitky označujeme jako „duchovní“ a „nemateriální“.

Dickerson shrnul diskuze mezi kreacionisty a evolucionisty, kde obě strany sdílely předpoklad, že „duchovní“ nebo „Boží“ zásahy jsou vždy jen jednorázové, iracionální, nepředvídatelné a *proto* spadají mimo rámec vědy. Tento předpoklad – jak jsem ukázal – byl mylný.

A duchovní bytost, postrádající hmotu - energii, nemůže hmotný svět ovlivňovat.

Člověče, odkud to víte, jak je to s duchovními bytostmi? Věnujete se i Vy mystickým cvičením jako já? Jste papež nějakého nového náboženství? Vždyť křesťanství, judaismus i islám jednoznačně učí už po tisíciletí, že andělé *ovlivňují* hmotný svět. Anděl znamená řecky *posel* – smyslem jeho bytí je přemostřovat duchovní a hmotný svět! Andělé tvoří v přírodě, inspirují dějiny, vedou krále, proroky i obyčejné lidi v odpovědi na modlitbu. Anděl podnítil Mojžíše vyvést Židy z Egypta, Konstantina zrovnoprávnit křesťanství v Římské říši, Mohameda napsat Korán... Buddhisté, hinduisté, šintoisté a všechny ostatní náboženství nazývají anděly jen jinými jmény, ale všichni se shodují v jednom: že ony bytosti *zasahují* do našeho světa.

Jak říkám: falšujete vědu, falšujete i náboženství. Místo vědy forsírujete pseudo-vědu, místo náboženství pseudo-náboženství. Kdo v peci sedá, druhého v ní hledá.

Emil Páeš

[1] E. Páeš: *Angelológia dejín. Paralelné a periodické javy v dejinách. Sophia, Bratislava, 2001.*

[2] E. Páeš: *Angelologie dejín 1. Synchronicita a periodicita v dejinách. Sophia, Bratislava, 2004.*

- [3] E. Páleš: *Sedm archandělů. Rytmus inspirace v dějinách kultury a přírody*. Sophia, Bratislava, 2007.
- [4] E. Páleš, M. Mikulecký sen.: *Periodic Emergence of Great Poets in the History of Arabia & Persia, China and Japan*. *Neuroendocrinology letters* No. 3 June Vol. 25, 2004, pp. 169-172.
- [5] E. Páleš, M. Mikulecký sen.: *500-Year Periodicity in the History of Ancient Egypt and China. Androgens at Work?* *Neuroendocrinology letters* 2008; 29 (4): 589-597.
- [6] E. Páleš: *Může byť idealistická vedecká epistéma úspešnejšia než materialistická?* *Acta historica posoniensia III.*, Univerzita Komenského, Bratislava, 2004.
- [7] E. Páleš, M. Mikulecký sen.: *500-ročný rytmus v dejinách starogréckeho, rímskeho a čínskeho dejepisectva*. *Acta historica posoniensia III.*, Univerzita Komenského, Bratislava, 2004.
- [8] E. Páleš, M. Mikulecký sen.: *Rytmus v dejinách byzantského dejepisectva*. *Acta historica posoniensia III.*, Univerzita Komenského, Bratislava, 2004.
- [9] E. Páleš, M. Mikulecký sen.: *Periodic Emergence of Great Historians in the History of Ancient Greece, Rome & China*. *Comparative Civilizations Review* 54, Spring 2006, p. 53-62.
- [10] Halberg, F. et al.: *Chronoastrobiology: proposal, nine conferences, heliogeomagnetics, transyears, near-weeks, near-decades, phylogenetic and ontogenetic memories*. *Biomedicine & Pharmacotherapy*, 58 (2004), p.150-187.
- [11] Kolektív autorov: *Dejiny Európy. Mladé letá*, Bratislava, 1995.
- [12] Rudolf Steiner: *Über Gesundheit und Krankheit. Grundlagen einer geisteswissenschaftlicher Sinneslehre*. Steiner Verlag, Dornach, 1983.